

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/93/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811205176
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7811205176.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu C. E., F. XX.XX.XXXX, T. XXX XX P. - J. E., P. XXXX/X, právne zastúpeného JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice, proti žalovanému PROFITHERM Jablonov, s.r.o., IČO: 44 566 972, so sídlom Štítnická cesta 1715/238, 048 01 Rožňava, právne zastúpenému spoločnosťou AKMN s.r.o., IČO: 36 864 463, so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, o neplatnosť a neúčinnosť právnych úkonov, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamieťa.

Z a v ä z u j e žalobcu uhradiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 15.616,18 €, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, platbou u zástupcu žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal voči žalovaným 1.) SMS Košice, a.s., Alžbetina 30, 040 01 Košice, IČO: 36187208, 2.) MEDIUM Košice, s.r.o., 040 01 Košice, Pri jazdiarni 1, IČO: 31710026, 3.) HEP Stav s.r.o., 040 01 Košice, Omská 13, IČO: 44566921, 4.) PROFITHERM Jablonov, s.r.o., 048 01 Rožňava, Štítnická cesta 1715/238, IČO: 44566972 určenia, že:

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 03.07.2008 medzi R.A.T, a.s. so sídlom : Tolstého 3, IČO: 36 187 208 ako predávajúcim a ŠLÁGER s.r.o.: Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026,

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 09.02.2009 medzi ŠLÁGER s.r.o.: Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026 ako predávajúcim a Profiterm Košice s.r.o., so sídlom Trst'any 77, IČO: 44 566 921 ako kupujúcim,

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 25.08.2009 medzi Profiterm Košice s.r.o., so sídlom Trst'any 77, IČO: 44 566 921 ako predávajúcim a ŠLÁGER s.r.o. so sídlom Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026, ako kupujúcim,

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 22.09.2009 medzi ŠLÁGER s.r.o. so sídlom Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026 ako predávajúcim a ŠLÁGER Košice, s.r.o. so sídlom Charkovská 689/22 Košice, IČO: 44 566 972 ako kupujúcim,

predmetom ktorých bol predaj nehnuteľností: sklad s kotolňou súp. č. 663 stojaci na parc. reg. "C" č. 734, sklad - trafostanica súp. č. 717 stojaci na parc. reg. "C" č. 735, ďalej parc. reg. "C" č. 734 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 539 m², parc. reg. "C" č. 735 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 67 m², parc. reg. "C" č. 753/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2486 m², parc. reg. "C" č. 753/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 9213 m², všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú D. F. Q., do vlastníctva kupujúcich, sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi.

Ďalej žiadal určiť, že vlastníkom nehnuteľností: sklad s kotolňou súp. č. 663 stojaci na parc. reg. "C" č. 734, sklad - trafostanica súp. č. 717 stojaci na parc. reg. "C" č. 735, ďalej parc. reg. "C" č. 734 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 539 m², parc. reg. "C" č. 735 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 67 m², parc. reg. "C" č. 753/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2486 m², parc. reg. "C" č. 753/6 -

zastavané plochy a nádvoria o výmere 9213 m², všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú D. F. Q. je SMS Košice, a.s. so sídlom Alžbetina 30, 040 01 Košice, IČO: 36187208.

Žalobca pre prípad, že súd by posúdil vyššie uvedené právne úkony za platné, navrhol vydať rozsudok, ktorým by súd určil, že:

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 03.07.2008 medzi R.A.T, a.s. so sídlom : Tolstého 3, IČO: 36 187 208 ako predávajúcim a ŠLÁGER s.r.o.: Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026,

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 09.02.2009 medzi ŠLÁGER s.r.o.: Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026 ako predávajúcim a Profiterm Košice s.r.o., so sídlom Trst'any 77, IČO: 44 566 921 ako kupujúcim,

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 25.08.2009 medzi Profiterm Košice s.r.o., so sídlom Trst'any 77, IČO: 44 566 921 ako predávajúcim a ŠLÁGER s.r.o. so sídlom Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026, ako kupujúcim,

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 22.09.2009 medzi ŠLÁGER s.r.o. so sídlom Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026 ako predávajúcim a ŠLÁGER Košice, s.r.o. so sídlom Charkovská 689/22 Košice, IČO: 44 566 972 ako kupujúcim,

predmetom ktorých bol predaj nehnuteľností: sklad s kotolňou súp. č. 663 stojaci na parc. reg. "C" č. 734, sklad - trafostanica súp. č. 717 stojaci na parc. reg. "C" č. 735, ďalej parc. reg. "C" č. 734 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 539 m², parc. reg. "C" č. 735 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 67 m², parc. reg. "C" č. 753/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2486 m², parc. reg. "C" č. 753/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 9213 m², všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú D. F. Q., sú voči žalobcovi právne neúčinné. Zároveň navrhol zaviazat' žalovaných spoločne a nerozdielne na náhradu trov konania.

Počas konania došlo k zlúčeniu spoločnosti HEP Stav s.r.o. Košice so spoločnosťou MEDIUM Košice s.r.o. Košice a následne žalobca zobral žalobu späť voči pôvodným žalovaným SMS Košice a.s. Košice z dôvodu, že na spoločnosť bol vyhlásený konkurz v konaní 31K/59/2012 a následne uznesením zo dňa 10.4.2014 zrušený pre nedostatok majetku a voči MEDIUM Košice s.r.o. Košice z dôvodu, že táto spoločnosť bola vymazaná z obchodného registra. Súd uznesením 10C/93/2011-222 zo dňa 14.1.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 07.02.2015, zastavil konanie voči spoločnosti SMS Košice a.s. Košice a MEDIUM Košice s.r.o. Košice. Účastníkmi konania teda ostali žalobca a žalovaný tak, ako sú uvedení v záhlaví tohto rozsudku.

Žalobca odôvodnil žalobu tým, že eviduje voči SMS Košice a.s. Košice pohľadávku z titulu neuhradených faktúr vo výške 167.073,62 €, ktorých zaplataenia sa domáhal v konaní pred Okresným súdom Košice I. pod spisovou značkou 25Ro/173/2011. Počas konania predložil rozsudok Okresného súdu Košice I. 19C/73/2013-71 zo dňa 13.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.10.2013, ktorým bol pôvodný žalovaný v 1. rade SMS Košice a.s. Košice, zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 167.073,62 € so 14,25 % ročným úrokom z omeškania a náhradu trov konania. Žalobca zistil, že spoločnosť SMS Košice a.s. Košice nemá žiadny majetok, čo vyplynulo z exekučného konania pred exekútkou JUDr. Zuzanou Papcúnovou pod spisovou značkou EX/302/2011, kde bol oprávnený ProFolk s.r.o. Košice a kde exekútko konštatovala, že SMS Košice a.s. Košice nedisponuje žiadnym majetkom na uspokojenie pohľadávky oprávneného. Žalobca poukázal na to, že do 08.07.2008 žalovaný v 1. rade vykonával podnikateľskú činnosť pod obchodným menom R.A.T., a. s. a bol vlastníkom nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, k.ú. D. F. Q., sklad s kotolňou súp. č. 663, na parc. reg. „C“ č. 734 a sklad-trafostanica, súp. č. 717, na parc. reg. „C“ č. 735, na parc. reg. „C“ č. 734 - zast. plochy a nádvoria o výmere 539 m², na parc. reg. „C“ č. 735 zastavané plochy a nádvoria o výmere 67 m², na parc. reg. „C“ č. 753/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2486 m², na parc. reg. „C“ č. 753/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 9213 m².

Spoločnosť R.A.T. a.s. uzavrela kúpnu zmluvu dňa 03.07.2008 so spoločnosťou ŠLÁGER s.r.o., ktorá v čase podania žaloby pôsobila už pod obchodným menom MEDIUM Košice, s.r.o. (pôvodne žalovaný v 2. rade). Predmetom bol predaj nehnuteľností za kúpnu cenu 43 000 000,- Sk (1 427 338,51 €). Po uzavretí zmluvy SMS Košice a.s. vstúpila do likvidácie, likvidátkou bola O.. C. E., ktorá bola súčasne spoločníčkou a konateľkou MEDIUM Košice, s. r. o., spolu s O.. L. E., ktorý uzatváral za pôvodne žalovaného v 2. rade kúpnu zmluvu dňa 03.07.2008.

MEDIUM Košice s.r.o. previedla nehnuteľnosti kúpnu zmluvou zo dňa 09. 02. 2009 do vlastníctva Profiterm Košice, s.r.o, ktorá v čase podania žaloby podnikala pod obchodným menom HEP Stav s.r.o.

(pôvodne žalovaný v 3. rade), za kúpnu cenu 790 000,- €. Z výpisu z Obchodného registra vyplýva, že HEP Stav s.r.o. vznikol 30.01.2009 a v čase vzniku bola jedinou spoločníčkou a konateľkou O.. C. E., ktorá za neho podpisovala kúpnu zmluvu s konateľom O.. L. E., ktorý podpisoval kúpnu zmluvu za MEDIUM Košice s.r.o. K reálnemu plneniu zo strany HEP Stav s.r.o. nedošlo.

Následne HEP Stav s.r.o. previedla tieto nehnuteľnosti späť na MEDIUM Košice s.r.o. za cenu 790 000,00 € kúpnu zmluvou zo dňa 25.08.2009. Za HEP Stav s.r.o. podpisoval O.. E. a za MEDIUM Košice s.r.o. podpisovala O.. C. E.. Kúpna cena nebola zaplatená.

MEDIUM Košice s.r.o. kúpnu zmluvou zo dňa 22.09.2009 previedla následne nehnuteľnosti spoločnosti ŠLAGER Košice, v súčasnosti podnikajúca pod obchodným menom PROFITHERM Jablonov s.r.o. (žalovaný), za kúpnu cenu 790000,00 €. Jediným spoločníkom a konateľom žalovaného bol od 18.09.2009 O.. L. E.. Ten podpisoval kúpnu zmluvu za MEDIUM Košice s.r.o., aj za žalovaného. Do 17.09.2009 bola jedným spoločníkom a konateľom O.. C. E., ani v tomto prípade kúpna cena nebola zaplatená.

Žalobca tvrdil, že k zaplateniu kúpnej ceny nedošlo. Celý proces prevodov nehnuteľností v krátkom časovom slede a medzi personálne prepojenými spoločnosťami sa javil žalobcovi ako podozrivý. Ani v jednom prípade nedošlo k reálnemu plneniu zo strany kupujúcich. Táto skutočnosť mala vyplynúť aj z konania vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ v Košiciach, Úrad justičnej a kriminálnej polície, ČVS: OP-1356/4-OJP-KE-2010, kde boli vypočutí O.. E. a O.. E.. Prevodmi vlastníckeho práva sa účastníci snažili zastrieť skutočnosť, že ide o formálne prevody, odplatnosť bola len predstieraná a preto takéto úkony nie je možné považovať za platné. Pokiaľ nedošlo k zaplateniu kúpnej ceny, vôľa na odplatný prevod je len simulovaná. Žalobca poukázal aj na to, že MEDIUM Košice s.r.o. previedla nehnuteľnosti do vlastníctva HEP Stav s.r.o. za kúpnu cenu 790.000,00 €, napriek tomu, že do svojho vlastníctva ich nadobudla za kúpnu cenu 1.427.338,51 €. Následne v priebehu ďalšieho mesiaca späť nadobudla do svojho vlastníctva uvedenú nehnuteľnosť za cenu, za ktorú ju predávala. Z toho je možné vyvodiť, že predávajúci nikdy neprejavil skutočnú vôľu predat' nehnuteľnosti a teda sa jedná o absenciu základnej náležitosti právneho úkonu, ktorým je slobodná a najmä vážna vôľa. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti uvedených právnych úkonov, nakoľko bez takéhoto rozhodnutia súdu, nie je možné uspokojiť vyššie uvedenú pohľadávku žalobcu.

Žalobca tiež poukázal na to, že uvedenými úkonmi došlo k ukráteniu veriteľa, nakoľko v súčasnosti sa nemôže už domáhať uspokojenia svojej pohľadávky z majetku SMS Košice a.s. z dôvodu vyššie uvedených právnych úkonov, súvisiacich s prevodmi vlastníctva. Poukázal na ust. § 42a Občianskeho zákonníka v súvislosti s tým, že pokiaľ by posúdil súd uvedené právne úkony uzatvárané medzi označenými spoločnosťami za platné, namietal by neúčinnosť právneho úkonu - odporovateľnosť prvého právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 03.07.2008.

Žalobca poukázal na vykonané dôkazy a výsluch svedkov O.. R. a O.. W., považoval za preukázané, že kúpna zmluva zo dňa 03.07.2008 je absolútne neplatným právnym úkonom a z toho dôvodu sú neplatné aj ďalšie naväzujúce prevody vlastníctva. Žalovaný v konaní tvrdil, že kúpna cena dohodnutá v kúpnej zmluve zo dňa 03.07.2008, bola reálne zaplatená, avšak v tomto tvrdení neuniesol dôkazné bremeno, keďže svedkovia O.. R. a O.. W. ako štatutárni zástupcovia spoločnosti SMS Košice, a.s. nevedeli vo výpovediach objasniť, z akého dôvodu bolo v kúpnej zmluve dohodnuté zaplatenie celej kúpnej ceny prevodom na účet spoločnosti SMS Košice, a.s., a nebol tam dohodnutý žiadny zápočet pohľadávky na kúpnej cene voči pohľadávkam spoločnosti MEDIUM Košice, s.r.o., vo vzťahu k SMS Košice, a.s. Rovnako nebol tam obsiahnutý záväzok kupujúceho, že mal uspokojiť veriteľov spoločnosti SMS Košice, a.s., keďže z výpovedí svedkov vyplynulo, že to bol skutočný zámer spoločnosti SMS Košice, a.s. pri prevode nehnuteľností, aby boli uspokojení veritelia. Svedkovia nevedeli špecifikovať, o aké pohľadávky sa malo jednať pri zápočte a prečo bola vystavená faktúra bez zohľadnenia zápočtu. V súvislosti s personálnym prepojením žalobca poukázal na osobu štatutárnych zástupcov spoločnosti MEDIUM Košice, s.r.o. a HEP stav, s.r.o., kde vystupovali opakovane tie isté osoby, pričom v prípade O.. E. sa jednalo súčasne aj o likvidátorku spoločnosti SMS Košice, a.s., ktorou sa stala od 01.08.2008. Likvidátorka teda vedela o skutočnom úmysle a prevode nehnuteľností na svoju spoločnosť. Ani skutočnosť, že v prípade MEDIUM Košice, s.r.o. prestala byť konateľkou a spoločníčkou spoločnosti 5 dní pred uzatvorením poslednej napádanej kúpnej zmluvy ku dňu 17.09.2009, ju nezbavuje podozrenia, že mala vedomosti o danom úmysle. Keďže predávajúci a kupujúci konali jednoznačne s úmyslom

poškodiť veriteľov spoločnosti SMS Košice, a.s., kúpna zmluva zo dňa 03.07.2008 je právnym úkonom odporujúcim zákonu v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu navrhol žalobca určiť vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti SMS Košice, a.s. Košice z dôvodu, že uzavreté kúpne zmluvy sú absolútne neplatné.

Žalobca zdôraznil aj tú skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by spoločnosť SMS Košice a.s. chcela uspokojiť svojich veriteľov, nakoľko v konaní bolo preukázané, že sa zbavila svojho majetku, ale nebolo preukázané, ktorých veriteľov uspokojila. Štatutárni zástupcovia SMS Košice a.s. nemali snahu uspokojiť veriteľov spoločnosti, ale len zbaviť sa majetku, aby veritelia neboli uspokojení. Žalovaný v konaní nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu, ktorý by svedčil o jeho tvrdení, že prvá kúpna zmluva, na základe ktorej SMS Košice a.s. previedla nehnuteľnosti bola platným právnym úkonom, ktorý by odrážal skutočnú vôľu účastníkov zmluvy odplatne previesť vlastnícke právo na kupujúceho za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 43.000.000 Sk, ktorá mala byť použitá na uspokojenie veriteľov SMS Košice a.s. Nebol predložený jediný dôkaz, ktorým by bolo preukázané uspokojenie aspoň jedného z veriteľov. Tiež nebolo preukázané plnenie kúpnej ceny za nehnuteľnosti. Žalobca nepovažoval za hodnoverný dôkaz ani spis Okresného súdu Rožňava 14Ro/314/2013, kde MEDIUM Košice s.r.o. si uplatnila voči žalovanému doplatenie kúpnej ceny vo výške 254.469,92 €, nakoľko zo spisu nevyplýva žiadny dôkaz o tom, že by bola vyplatená suma 532.530,08 €. Nebolo teda preukázané, že by došlo aspoň k čiastočnej úhrade kúpnej ceny. Nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného o šikanóznej žalobe, nakoľko v tomto konaní sa len domáhal práva, ktoré nadobudol z titulu postúpenia pohľadávky. Dlh z pôvodného záväzkového vzťahu existuje aj pri zmene veriteľa. Uplatňovanie pohľadávky, ktorú nadobudol žalobca postúpením, je v súlade so zákonom a zaužívanou súdnou praxou.

Žalobca mal zato, že kúpna zmluva zo dňa 3.7.2008 uzavretá medzi R.A.T. a.s. a ŠLÁGER s.r.o. je absolútne neplatným právnym úkonom, čím sú neplatné aj na ňu nadväzujúce ďalšie prevody vlastníctva nehnuteľností. Predávajúci nemal skutočnú vôľu previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam odplatne za kúpnu cenu vo výške 43.000.000 Sk, nakoľko kúpna cena mala byť prevedená na účet predávajúceho do 30 dní od podpisu zmluvy, čo však v konaní nebolo preukázané. Nebol preukázaný žiadny dôkaz o dohode účastníkov kúpnej zmluvy o zmene spôsobu splnenia záväzku spoločnosti ŠLÁGER s.r.o., ani žiaden súhlas akéhokoľvek veriteľa spoločnosti SMS Košice a.s. s prevzatím záväzkov spoločnosťou MEDIUM Košice s.r.o. Žalobca ďalej namietal možnosť započítania časti kúpnej ceny s pohľadávkami MEDIUM Košice s.r.o., ktoré mali vzniknúť z obdobia rokov 1998 a 2000, nakoľko pohľadávky boli premičané a na jednostranné započítanie neboli spôsobilé. Ak by sa boli účastníci dohodli na započítaní, určite by sa to premietlo na vystavenej faktúre ohľadom uhradenia kúpnej ceny. K započítaniu malo dôjsť k 3.7.2008, pričom faktúra na zaplatenie kúpnej ceny je až zo dňa 18.7.2008 - na úhradu celej kúpnej ceny. Fakturovaná cena teda mala byť nižšia vzhľadom na tvrdý zápočet. Z toho vyplýva, že pôvodní žalovaní sa snažili len dodatočne predkladať vyfabrikované dôkazy, ktoré mali preukázať iný spôsob zaplatenia.

Žalobca namietal aj tú skutočnosť, že ani žalovaný, ktorý je terajším výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností, neuhradil kúpnu cenu, nakoľko k prevodu obchodného podielu došlo dňa 4.12.2009, avšak zo súvahy za rok 2010 vyplýva, že spoločnosť evidovala záväzok v celej výške vo svojom účtovníctve. Ani z dokladov predložených z daňového úradu o vykonaných daňových kontrolách nebolo preukázané, že by došlo k skutočnému zaplateniu kúpnej ceny. Úmyslom spoločnosti SMS Košice, a.s. ako dlžníka právneho predchodcu žalobcu bolo zbaviť sa svojho majetku na úkor svojich veriteľov. Pri následných prevodoch nehnuteľností išlo o prepojenie všetkých spoločností a žalovaného s úmyslom konania spočívajúcom v uzatváraní kúpnych zmlúv bez reálneho protiplnenia. Keďže nebolo preukázané zaplatenie kúpnej ceny zo zmluvy zo dňa 3.7.2008, nebola naplnená vôľa na uzavretie kúpnej zmluvy a kúpna zmluva zo dňa 3.7.2008 bola iba simulovaným právnym úkonom, ktorý zastieral iný právny úkon. Predávajúci a kupujúci mali jednoznačný úmysel poškodiť veriteľov a znemožniť im uspokojenie svojich pohľadávok, ktoré mali voči SMS Košice, a.s. Preto bol právny úkon, kúpna zmluva zo dňa 3.7.2008 v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu, že odporoval zákonu a dobrým mravom.

Žalobca uviedol, že pohľadávku voči SMS Košice a.s. nadobudol na základe postúpenia pohľadávky za odplatu vo výške 10.000 €, pričom kúpnu cenu uhradil postupcovi a túto si požičal do svojho známeho, ktorému ju vráti, keď bude môcť. Poukázal na svoje osobné a majetkové pomery, z ktorých vyplynulo, že

je zamestnaný s mesačným príjmom vo výške 300 až 400 €, žije s rodičmi a iný majetok nemá. Žalobca žiadal priznať náhradu trov tohto konania.

Žalovaný nesúhlasil s podanou žalobou a navrhol ju zamietnuť. Poukázal na to, že jednotlivé prevody vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam boli riadne zrealizované podľa dostupných poznatkov žalovaného, ktorý nebol účastný predchádzajúcich prevodov vlastníctva v označených obdobiach. Nesúhlasil s tvrdením, že odplätnosť prevodu bola len predstieraná a to už aj s poukazom na to, že právny predchodca žalovaného riadne zaplatil podstatnú časť kúpnej ceny. Jediným spoločníkom žalovaného je spoločnosť Henley Partners, s.r.o., so sídlom Biely Kostol od decembra 2009. Stopercentný obchodný podiel spoločnosti nadobudla na základe zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej dňa 05.11.2009 s O.. L. E.. Tento obchodný podiel uvedená spoločnosť nadobudla niekoľko mesiacov po uskutočnení posledného z napádaných právnych úkonov. Žalovaný do dnešného dňa, vzhľadom na ťažkosti s jednaniami s O.. E., nedisponuje všetkými listinnými dôkazmi súvisiacimi s jeho podnikaním. V každom prípade bol však vyzvaný spoločnosťou ŠLÁGER, s.r.o., aby doplatil zostatok kúpnej ceny predmetných nehnuteľností vo výške 254.469,92 €. Dôkazom toho je aj konanie vedené na Okresnom súde Rožňava pôvodne pod č.k. 14Ro/314/2013. Je zrejme, že súčasný žalovaný zaplatil spoločnosti, ktorá previedla naposledy predmetné nehnuteľnosti, pohľadávku vo výške minimálne 60 %. Zvyšná suma v rozsahu 40 % nebola doplatená z dôvodu, že prebiehali konania na tunajšom súde. Konania mali význam pre ďalšie plnenie, pretože v prípade vyhovenia žalobe, by došlo na strane žalovaného ku škode a bol by zbavený možnosti domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia voči spoločnosti ŠLÁGER, s.r.o., nakoľko táto bola dňa 05.02.2014 zrušená rozhodnutím súdu, bez likvidácie, dňa 13.02.2014 vymazaná z obchodného registra. Žalovaný trval na tom, že pokiaľ by vôbec nebola zaplatená kúpna cena za prevod týchto nehnuteľností, nebola by sa spoločnosť ŠLÁGER, s.r.o. domáhala zaplata len zostatkovej časti vyplatenej sumy, ale žiadala by zjavne zaplata celej sumy. Kúpna zmluva uzavretá medzi spoločnosťou ŠLÁGER, s.r.o. a žalovaným je platná. Rovnako bol toho názoru, že platné a účinné sú aj prevody predmetnej nehnuteľnosti, ktoré časovo predchádzali kúpnej zmluve. Zdôraznil, že kúpne zmluvy boli riadne uzavreté v predpísanej právnej forme, bol zrealizovaný vklad do katastra na príslušnej správe katastra, ktorá pri povolení vkladu posudzovala spôsobilosť daných zmlúv na povolenie vkladu. Skutočnosť, že (údajne) nebola zaplatená kúpna cena, tak ako to uvádzal žalobca, nezakladá neplatnosť kúpnej zmluvy, pretože v takom prípade má predávajúci iné právne možnosti na riešenie situácie. V konkrétnom prípade na žalovaného bola podaná žaloba na zaplata kúpnej ceny 14Ro/314/2013.

Pri uzavretí prvej kúpnej zmluvy vystupovali za spoločnosť R.A.T. a.s. O.. R. ako člen predstavenstva a za spoločnosť ŠLÁGER s.r.o. O.. L. E. ako konateľ. V čase uzavretia prvej kúpnej zmluvy nebola O.. E. vo funkcii likvidátorky, stalo sa tak až 01. 08. 2008, po uzavretí prvej kúpnej zmluvy. Žiadne prepojenie v čase uzavretia zmluvy neexistovalo a je len umelo tvrdené žalobcom. Rovnaké sú aj tvrdenia žalobcu ohľadom konštrukcie kúpnej ceny, kde vychádza z toho, že v kúpnej zmluve nebol zohľadnený zápočet, faktúra bola vyhotovená bez zohľadnenia zápočtu. Nikde však nie je predpísané, že v prípade zápočtu, resp. existencie vzájomných pohľadávok, by muselo byť nutné započítanie, ako spôsob úhrady v samotnej zmluve. Práve naopak, uzavretím kúpnej zmluvy obsahujúcej záväzok zaplatať kúpnu cenu, vznikne predávajúcemu pohľadávka voči kupujúcemu, ktorá môže byť splnená napr. aj zápočtom existujúcich pohľadávok. Spoločnosť ŠLÁGER s.r.o. bola veriteľom R.A.T. a.s. a evidovala pohľadávky v celkovej výške 20.105.304,- Sk. Uvedenú pohľadávku započítala proti pohľadávke R.A.T. a.s. dňa 3.7.2008 čím čiastočne uhradila kúpnu cenu. Ďalšie úhrady vykonala formou hotovosti.

Nejednalo sa teda o právny úkon predstieraný a z toho dôvodu nebolo ani jeho účelom ukraovať uspokojenie pohľadávok veriteľov R.A.T. a.s. Právny úkon bol urobený v predpísanej forme so všetkými náležitosťami a je platný a účinný, nie sú dané podmienky pre jeho odporovanie. Predovšetkým chýba dôkaz o úmysle zmluvných strán dosiahnuť v skutočnosti iný cieľ, aký bol sledovaný prevedením nehnuteľností kúpnu zmluvou. Nedošlo ani k zmenšeniu majetku R.A.T. a.s., pretože aj za predpokladu, že by nebola kúpna cena zaplatená, existovala by naďalej pohľadávka predávajúceho, ktorá je samostatným majetkom a je možné použiť ju aj ako nepeňažný vklad do základného imania kapitálovej spoločnosti. Žalovaný ďalej zdôraznil, že predmetné nehnuteľnosti boli zaťažené záložným právom už v období počas žalobcom napadnutých prevodov. Záložné právo v tom čase náležalo VÚB a.s. a prevod nehnuteľností podliehal jej súhlasu. Tento súhlas VÚB a.s. aj udelila. Z toho je tiež zrejme, že osoby konajúce pri prevodoch nehnuteľností nemali úplnú voľnosť jednania, pokiaľ išlo o nakladanie akýmkoľvek majetkom. Žalovaný sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľností na základe

predchádzajúcich platných právnych úkonov a za prevod poskytol aj majetkové protiplnenie vo výške 535.530,08 €.

Pri prvom z prevodov neboli preukázané okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu a rovnako chýba akékoľvek prepojenie predpokladané ako hypotéza pre uplatnenie odporovateľnosti v zmysle ust. § 42a ods. 4 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný zdôraznil, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mala byť kúpna zmluva zo dňa 3.7.2008 absolútne neplatná. Výpoveďami svedkov Ing. R. a Ing. W. bolo preukázané, že na strane R.A.T. a.s. aj na strane ŠLÁGER s.r.o. bola daná a aj prejavená vôľa previesť vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam a k tomuto prevodu aj došlo. Aj keď nedošlo k úhrade kúpnej ceny do 30 dní od podpisu zmluvy, došlo k splneniu záväzku kupujúceho iným spôsobom, a to započítaním pohľadávok, ako to vyplýva z listiny o započítaní. Nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že by nebolo možné započítať pohľadávky z dôvodu premlčania, nakoľko aj keď išlo o pohľadávky z rokov 1998 až 2000, nie je jasné, kedy začalo plynúť premlčanie a nie je jasná otázka splatnosti. Žalovaný zdôraznil, že upomienkou zo dňa 10.12.2010 v tom čase spoločnosť ŠLÁGER s.r.o. vyzvala žalovaného na doplatenie kúpnej ceny 254.469,92 €, pričom v upomienke sa uvádza, že z celkovej sumy 790.000 € už bolo zaplatených 532.530,08 € dňa 30.9.2009 a 3000 € dňa 5.11.2010. Na nezaplatený zostatok bola podaná žaloba v konaní 14Ro/314/2013. Žalovaný tiež nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že k prevodom nehnuteľností dochádzalo z dôvodu ukrátenia veriteľa, nakoľko pohľadávka žalobcu sa stala vymáhateľnou až 23.10.2013, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Košice I, 19C/73/2013. Žalobca nadobudol pohľadávku postúpením od Ing. H. Š. dňa 1.4.2011 a postupca ju nadobudol od správcu konkurznej podstaty Stavoservis s.r.o. dňa 19.1.2011. Dotknutý právny úkon bol teda urobený dňa 3.7.2008, teda 5 rokov pred tým, než sa pohľadávka stala vymáhateľnou. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia o odporovateľnosti právneho úkonu, ani dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia o neplatnosti právneho úkonu. Dôkazné bremeno mal uniesť žalobca vo vzťahu k prvej zmluve uzatvorenej 3.7.2008, pokiaľ sa chcel domáhať obdobného určenia vo vzťahu k žalovanému ohľadom zmluvy zo dňa 22.9.2009. Napadnuté kúpne zmluvy sú platné, urobené v predpísanej forme a bol zrealizovaný vklad správou katastra. Právny úkon nebol predstieraný, ale bol riadny a nebolo jeho účelom ukrať uspokojenie pohľadávok spoločnosti R.A.T. a.s. V zmysle § 42 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje úmysel dlžníka - také konanie, v rámci ktorého dlžník vedel, že ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa a chce ju ukrátiť. Takéto úmyselné konanie však v konaní nebolo preukázané. Zo svedeckých výpovedí Ing. R. a Ing. W. a z listinných dôkazov založených v spise vyplýva, že bolo snahou R.A.T. a.s. uspokojiť veriteľov a to bol dôvod na predaj nehnuteľností. To, že zámer v konečnom dôsledku nevyšiel, ešte neznamená, že išlo o úmyselné konanie ukrátiť veriteľa.

Žalovaný mal zato, že žalobca špekulatívne nakúpil pohľadávku voči SMS Košice a.s., nakoľko v konaní 11C/73/2011 ju nadobudla spoločnosť ProFolk s.r.o., kde je konateľom a spoločníkom D.. E. Q., ktorý zastupuje žalobcu v tomto konaní, aj keď jeho právnym zástupcom je JUDr. Jolana Fuchsová. Navyše žalobca sa nezúčastňoval pojednávania a bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Jedinou osobou, ktorá má skutočný záujem vo veci je D.. E. Q., ktorý sa snaží využiť formálne znenie zákona na obohatenie sa na úkor žalovaného a súčasný stav nezavinil. Namietal šikanózne konanie zo strany žalobcu. Uplatnil si trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia a náhrady cestovných výdavkov a straty času vo výške 23.001,10 €.

Súd v konaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkov a zistil nasledovné:

Z výsluchu svedka Ing. R. R. vyplýva, že bol konateľom spoločnosti R.A.T. a.s. v období, kedy sa nehnuteľnosti prevádzali. Prevod bol vyvolaný druhotnou platobnou neschopnosťou spôsobenou vykonávaním prác pre Domicu Komplex Resort. Spoločnosť R.A.T. a.s. mala záväzky voči banke, dva úvery: kontokorentný a prevádzkový. Ďalší záväzok mali voči leasingovej spoločnosti na technológie ktoré sa práve nachádzali v Jablonove. Kúpna cena za prevod nehnuteľností bola 43.000.000,- Sk. Zaplatená bola čiastočným prevzatím záväzkov. S odstupom času sa nevedel vyjadriť akou formou. V určitej časti bola vyplatená v hotovosti, pretože museli vyplatiť mzdy zamestnancom. Podľa názoru svedka, veritelia mali poznatky o ich situácii a o tom, že boli v druhotnej platobnej neschopnosti. Nespomenul si, či priamo komunikovali s veriteľmi. Potvrdil, že mal vedomosti o existencii zmluvy o zriadení záložného práva, pretože ju museli podpisovať všetci traja konatelia, nakoľko banka na

tom trvala. Podpisovali aj dohody o vyplňovacom práve v súvislosti s vystavenou zmenkou. Pred prevodom nehnuteľností museli žiadať súhlas od banky, ktorý im bol udelený. Predať predmetné nehnuteľnosti sa rozhodli práve pre druhotnú platobnú neschopnosť, ich pohľadávky voči Domici sa im javili nevyhnutelné, a to ani súdnou cestou. To bol dôvod odpredaja nehnuteľnosti. Po vstupe spoločnosti do likvidácie už nemal poznatky o riešení pohľadávok veriteľov, to bolo vecou likvidátorky Ing. E.. K vyplateniu kúpnej ceny za nehnuteľnosti uviedol, že cena mohla byť vyplatená aj zápočtom, nemal vedomosti o tom, či sa podpisoval dodatok. Prevodu nehnuteľností predchádzala analýza v predstavenstve a tiež konzultácie s právnikmi. Vedel, že bolo podané trestné oznámenie na konateľa rezortu Domica. Nevedel sa vyjadriť, či mala pohľadávky spoločnosť R.A.T. a.s. voči spoločnosti ŠLÁGER s.r.o. K stavu spoločnosti po zrušení likvidácie sa nevedel vyjadriť, mal poznatky o tom, že likvidátorka podala správu, ktorej obsah si nepamätal. Svedok potvrdil, že podpisy na kúpnej zmluve č. 1/2008 zo dňa 03.07.2008 a jej dodatku, sú jeho podpismi.

Svedkyňa Ing. C. E. uviedla, že bola oslovená JUDr. K., aby pomohla s riešením problémov v jednej firme. Hovorila s konateľmi, ktorí ju informovali o nevyhnutelnosti dlhu voči Domici Komplex, a že spoločnosť musí ísť do likvidácie. Požiadali ju o vykonávanie funkcie likvidátorky. Svedkyňa súhlasila, pretože je odborne kvalifikovaná na výkon takej práce. Vyzvala veriteľov a keď sa ohlásili zhotovila zoznam dlhov. V tom istom roku, kedy bola menovaná za likvidátorku, oznámila ukončenie svojej činnosti zo zdravotných dôvodov, pre ktoré nevedela riadne túto prácu vykonávať. Žiadala konateľov aby bola vymenená. Keď sa nič nedialo, oznámila im ukončenie svojej činnosti. Všetky podklady odovzdávala v lete nasledujúceho roka. Zistila, že nie je dôvod na likvidáciu, pretože spoločnosť R.A.T. a.s. nebola v predĺžení, jej pohľadávka voči spoločnosti Domica bola výrazne vyššia ako jej záväzky. V priebehu likvidácie neboli určite uspokojené záväzky spoločnosti SMS Košice, pretože mala problémy nájsť prostriedky na výplatu zamestnancov. Napokon ani jej nikdy nebola vyplatená odmena. V súvislosti s namietanými údajnými personálnymi prepojeniami uviedla, že spravidla zakladala spoločnosti väčšinou na seba alebo na klientov, ktorí ju požiadali, pretože keď niekto potreboval, tak previedla obchodný podiel na čistú spoločnosť, aby sa s ňou dalo pracovať bez problémov. Poznala Ing. E. dlho a z toho dôvodu vystupovala v jeho spoločnosti a on rovnako vystupoval v jej spoločnosti. Vo firme Ing. E. nerobila žiadne úkony a rovnako ani Ing. E. nerobil žiadne úkony v jej firme. Uviedla, že mala poznatky z predložených listín o tom, že spoločnosť R.A.T. a.s. mala pohľadávky voči spoločnosti ŠLÁGER s.r.o. Dotazom na Ing. E. zistila, že mal pôvodne zámer stať sa akcionárom spoločnosti R.A.T. a.s., ale keď zistil, že to nebude možné, rozhodol sa pre odkúpenie fabriky. Kúpna cena bola zaplatená, čo bolo napokon predmetom zisťovania daňového úradu a polície, kde boli predložené všetky doklady o zaplatení kúpnej ceny, videla doklady o zaplatení kúpnej ceny. Kúpna cena nebola vyplácaná na účet, riešilo sa to čiastočne započítaním a po započítaní tam ostala určitá časť peňazí, ktorá bola doplatená, tá sa použila na výplatu zamestnancom. Po tejto výplate už neostali žiadne peniaze.

Z výpovede svedka Ing. R. W. vyplýva, že v prípade predaja sporných nehnuteľností pre spoločnosť R.A.T. a.s., sa predaja nezúčastnil, nič nepodpisoval, ani nič neriešil. Uviedol, že bol spoločníkom a konateľom firmy R.A.T. a.s., ktorá zmenila svoj obchodný názov na SMS Košice a.s. Bol minoritným akcionárom, spravidla mu boli len oznamované úkony, ktoré boli urobené alebo bol prizvaný k podpisu nejakého právneho úkonu. V spoločnosti bola menovaná likvidátorka Ing. E., s ktorou riešili veci p. R. a p. Š.. Robila v spoločnosti audity asi tri až štyri roky pred rokom 2008. Mal poznatky o existencii záväzkov v podobe úverov z bánk, leasingu. Podľa jeho informácií sa z týchto prostriedkov získaných predajom zaplatili úvery, ktoré sa pohybovali okolo 7.000.000,- Sk. Akým spôsobom bola zaplatená kúpna cena, sa nevedel vyjadriť. Na nehnuteľnostiach mala stáť budova, aj stavebné zariadenie, kde sa mal vyrábať polystyrén. Svedok svoje akcie odpredal a podľa jeho vedomostí odpredali aj akcie aj ostatní akcionári, nejakému p. F.. Za akcie nezískal žiadnu sumu. Do ekonomiky spoločnosti sa nestaral, mal skôr na starosti technické záležitosti. Nevedel sa vyjadriť k pohľadávkam firmy ŠLÁGER s.r.o. voči firme R.A.T. a.s.

Súd sa ďalej oboznámil aj s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Z kúpnej zmluvy zo dňa 3.7.2008 uzavretej medzi spoločnosťou R.A.T. a.s. so sídlom Košice, Tolstého 3, ktorú zastupoval ako konateľ Ing. R., člen predstavenstva a spoločnosťou ŠLÁGER s.r.o., so sídlom Košice, Pri jazdiarni č. 1., v mene ktorej konal Ing. L. E. vyplýva, že predmetom kúpnej zmluvy boli nehnuteľnosti, ku ktorým sa žalobca domáhal určenia vlastníctva. Zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene vo výške 43.000.000 Sk vrátane DPH s tým, že dohodnutá cena sa v plnej výške

prevedie na účet predávajúceho do 30 dní po podpise zmluvy (čl. III. Zmluvy). Vlastnícke právo k prevádzaným nehnuteľnostiam sa nadobudne až rozhodnutím Správy katastra Rožňava o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra /čl. VIII. Zmluvy/. Návrh na povolenie vkladu bol zaevidovaný dňom 04.07.2008 pod č. 1460/08 a zapísaný do katastra nehnuteľností bol totožného dňa, číslo zmeny 57/08.

K uvedenej zmluve bol uzavretý Dodatok č. 1/2008 zo dňa 03.07.2008, ktorý sa dopĺňal v čl. III. o tretiu vetu, v zmysle ktorej súčasťou kúpnej ceny je aj hodnota hnutelných vecí, ktoré sa nachádzajú v nehnuteľnostiach podľa čl. I., a to nábytok v hodnote 280.000,- Sk, značka Profiterm vo výške 100.000,- Sk, certifikáty vo výške 550.000,- Sk, mostový žeriav vo výške 1.201.234,-Sk, laboratórium vo výške 524.314,- Sk a tovar vo výške 350.452,- Sk.

Z predložených výdavkových pokladničných dokladov vystavených spoločnosťou ŠLÁGER, s.r.o., vyplynulo:

- dňa 25. 07. 2008 bola vyplatená spoločnosti R. A. T. a. s., Košice suma vo výške 825.113,- Sk, titulom úhrady záväzku, kde v časti príjemcu bola pečiatka spoločnosti R. A. T. a. s. a nečitateľný podpis,
- dňa 25. 07. 2008 bola vyplatená spoločnosti R. A. T. a. s., Košice, suma vo výške 248.579,- Sk, titulom úhrady záväzku, kde v časti príjemcu bola pečiatka spoločnosti R. A. T. a. s. a nečitateľný podpis,
- dňa 25. 07. 2008 bola vyplatená suma 575.113,- Sk, titulom úhrady pôžičky, kde v časti príjemcu sa nachádza nečitateľný podpis osoby,
- dňa 28. 07. 2008 bola vyplatená suma 48.579,- Sk, titulom úhrady je pôžička.

Zo zmluvy medzi spoločnosťou ŠLÁGER s.r.o., zastúpenej konateľom Ing. L. E., zo dňa 09.02.2009 vyplýva, že previedla nehnuteľnosti na spoločnosť Profiterm Košice, s. r. o., so sídlom Trst'any, kde ako konateľka vystupovala Ing. E. C.. Z čl. I. vyplynulo, že sa jednalo o prevod nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania. Dohodnutá kúpna cena bola vo výške 790.000,- € vrátane DPH, ktorá mala byť vyplatená na účet predávajúceho, s tým, že do 31. 05. 2009 zaplatí sumu 132.900,- €, do 31.08.2008 sumu 300.000,- € a do 30.12.2009 zaplatí doplatok kúpnej ceny.

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I., Oddiel: Sro, Vložka č.: 23129/V, na spoločnosť Profiterm, so sídlom Trst'any 77, bolo zistené, že vznikla dňom 30.01.2009, jediným konateľom a spoločníkom bola Ing. C. E..

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I., Oddiel: Sro, Vložka č.: 6403/V, na spoločnosť ŠLÁGER, s. r. o., so sídlom Košice, Pri jazdiarni 1, bolo zistené, že vznikla dňom 22.06.1995. Konateľmi a spoločníkmi uvedenej spoločnosti boli Ing. L. E. od 22.06.1995 a Ing. C. E. od 6.6.2008.

Zo zmluvy zo dňa 25.8.2009 uzavretej medzi predávajúcim Profiterm s.r.o., Košice, so sídlom Trst'any 77 a kupujúcim ŠLÁGER, s.r.o., so sídlom Košice, Pri jazdiarni 1, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti, totožné s predmetom tohto konania. Kúpna cena dohodnutá bola vo výške 790.000,- € vrátane DPH, ktorá mala byť prevedená na účet predávajúceho do 20.12.2009. Konateľkou a jedinou spoločníčkou spoločnosti Profiterm Košice, s.r.o., bola v zmysle výpisu z Obchodného registra Košice I., Oddiel: Sro., Vložka 23129/V, od 30.09.2009, Ing. C. E. od 06.06.2008. Návrh na vklad vlastníckeho práva bol dňa 23.09.2009 pod V1382/09, zapísané do katastra 28.09.2009, číslo zmeny 62/09.

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I., na spoločnosť SMS Košice, a. s., z Oddielu: Sa, vložky č. 1003/V, bolo zistené, že uvedená akciová spoločnosť vznikla dňom 28.10.1998, jej obchodné meno bolo do 08.07.2008 R.A.T. a.s. a následne od 09.07.2008 sa obchodné meno postupne menilo na SMS Košice, a.s. do 12.08.2008. Od 13.08.2008 do 25.11.2009 bola spoločnosť v likvidácii. Za spoločnosť konalo predstavenstvo a písomnosti zakladajúce práva a povinnosti podpisovali všetci členovia predstavenstva samostatne. V čase uzavretia prvej kúpnej zmluvy medzi uvedenou spoločnosťou a spoločnosťou ŠLÁGER, s.r.o. a R.A.T., a.s. boli členmi predstavenstva Q. H., Ing. R. W., Ing. E. Š., Ing. R.Í. R..

Zo spisu Okresného súdu Rožňava 11C/73/2011 vo veci s totožným predmetom konania sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi:

Zo správy Exekútorského úradu JUDr. Zuzany Papcunovej, Košice, vyplýva, že exekútorka oznamovala žalobcovi neúspešnosť exekučných úkonov, s poukazom na to, že bolo zistené, že pôvodne žalovaný v 1. rade SMS Košice, a.s., proti ktorému smerovala exekúcia, nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti zapísanej v katastri nehnuteľností. Je vlastníkom motorových vozidiel, ktoré sú však zablokované na príslušnom Dopravnom inšpektoráte, a to ďalšími 26 blokáciami, inými súdnymi exekútormi a daňovým úradom. Rovnako nebolo zistené vlastníctvo hnutelných vecí, exekučné príkazy prikázaním pohľadávky z účtu boli neriešiteľné, pretože uvedená spoločnosť je dlžníkom aj Sociálnej poisťovni, a dlh voči nej predstavoval k 28.07.2011 sumu 23.150,02 €. Nebolo zistené, že by uvedená spoločnosť vyvíjala nejakú podnikateľskú činnosť, disponovala prevádzkarňami, kde by sa mohol nachádzať majetok, speňažením ktorého by došlo k uspokojeniu pohľadávky oprávneného.

Zo správy Daňového úradu Bratislava zo dňa 30.05.2014, z predložených súvah a výkazov ziskov a strát pre spoločnosť Profitherm Jablonov s.r.o. vyplynulo, že uvedený daňový subjekt vznikol dňa 06.02.2009 a k 30.01.2014 nemá evidované nedoplatky po lehote splatnosti. Zo súvahy za obdobie k 31.12.2010 vyplynulo, že uvedená spoločnosť má zahrnuté do dlhodobého hmotného majetku, číslo riadku 012 - sumu 790.000,- €, číslo riadku 014 - stavby - v rovnakej hodnote a v riadku 088 - záväzky a v riadku 105 - krátkodobé záväzky, v hodnote 790.000,- €.

Z pripojenej Zmluvy o zriadení založeného práva na nehnuteľné veci vyplynulo, že zmluva bola uzavretá medzi spoločnosťou ŠLÁGER, s.r.o., so sídlom Košice, Pri jazdiarni 1, zastúpená konateľom Ing. L. E. ako záložcom a Všeobecnou úverovou bankou, a.s., ako záložným veriteľom, dňa 07.08.2008. Najvyššia istina, do ktorej sa zabezpečená pohľadávka zabezpečovala, bola určená v výške 7.000.000,- Sk a 200.000,- €. Na zabezpečenie uvedenej pohľadávky bolo zriadené záložné právo k zálohu, v prospech veriteľa. V zmysle bodu 4.2 uvedenej zmluvy vyplynulo oprávnenie veriteľa, potom ako sa stane záložné právo vykonateľným, predat' akejkoľvek osobe celý záloh, alebo jeho časť, podľa vlastného uváženia pričom podľa bodu 4.3 záložný veriteľ môže prevziať všetok výnos z predaja zálohu a použiť ho na uhradenie všetkých nákladov a výdavkov záložného veriteľa, v súvislosti s výkonom záložného práva.

Prílohou č. 1 k uvedenej záložnej zmluve boli nehnuteľnosti, a to pozemky parc. č. 734 o výmere 539 m² - zastavané plochy a nádvorcia, podiel 1/1 parc. č. 735 o výmere 67 m² - zastavané plochy a nádvorcia, podiel 1/1, parc. č. 736 o výmere 1452m² zastavané plochy a nádvorcia, podiel 1/1, parc. č. 753/4 o výmere 2486 m² zastavané plochy a nádvorcia, podiel 1/1 a parc. č. 753/6 o výmere 9213 m² zastavané plochy a nádvorcia, podiel 1/1, k. ú. D. F. Q., LV č. XXXX.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 13/7703/2012 zo dňa 31. 05. 2012 postúpila Všeobecná úverová banka, a. s. ako postupca pohľadávku postupníkovi Foula Investment s.r.o. Bratislava, v mene ktorej konal konateľ Ing. Q. O., za odplatu 120.000,- €. Predmetom zmluvy bolo postúpenie pohľadávok voči dlžníkovi SMS Košice, a. s., ktoré vznikli na základe:

1/ zmluvy o termínovanom úvere č. 363/2008/UZ zo dňa 27. 03. 2008 (ďalej zmluva o termínovanom úvere), na základe ktorej poskytla VÚB a. s., dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 200.000,- €. Tieto sa dlžník zaviazal vrátiť v splátkach, podľa dojednaného splátkového kalendára, s lehotou splatnosti poslednej splátky dňa 20. 03. 2009. Na základe výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 04. 08. 2008, vyzval postupca uvedenú spoločnosť na predčasné splatenie nesplatennej sumy úveru s príslušenstvom, s poukazom na to, že úver sa stal splatný dňa 25. 09. 2008.

2/ zmluvy o kontokorentnom úvere č. 1520/2006/UZ zo dňa 12. 06. 2006 v znení jej Dodatku č. 1 zo dňa 21. 11. 2006, Dodatku č. 2 zo dňa 11. 06. 2007 a Dodatku č. 3 zo dňa 12. 06. 2008, v zmysle ktorej poskytla VÚB, a. s. dlžníkovi kontokorentný úver. Úverový rámec podľa posledného Dodatku č. 3 bol vo výške 232.357,43 Eur (7.000.000,- Sk) od účinnosti Dodatku č. 3 do 31. 07. 2008 vo výške 165.969,59 Eur (5.000.000,- Sk) od 01. 08. 2008 do 30. 09. 2008 a vo výške 99.581,76 Eur (3.000.000,- Sk) od 01. 10. 2008 do 11. 12. 2008. Dlžník (spoločnosť SMS Košice, a. s.) sa zaviazal vrátiť peňažné prostriedky spolu s príslušenstvom dňa 11. 12. 2008. Vzhľadom k tomu, že dlžník sa dostal do likvidácie, postupca (VÚB, a. s.) prihlásil pohľadávky do likvidácie, avšak žiadna suma nebola ku dňu uzavretia zmluvy vyplatená.

Do Notárskej zápisnice č. N 727/2008, NZ 25107/2008 na Notárskom úrade JUDr. Ing. Andrei Kašperovej, v Košiciach, dňa 12. 06. 2008 bolo spísané vyhlásenie povinných osôb o súhlase s

vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice. Z obsahu zápisnice je zrejmé, že dlžník (R.A.T a. s. so sídlom Košice), zastúpený Ing. E. Š. a Ing. R. R., (aj ako ručiteľmi), vykonali vyhlásenie, že dlžník dňa 12. 06. 2006 uzavrel s VÚB, a. s. Zmluvu o kontokorentnom úvere č. 1520/2006/UZ, vrátane Dodatku I. a II. a tiež zmluvu o termínovanom úvere č. 363/2008/UZ, vrátane príloh. Veriteľ sa v zmluve zaviazal poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky ako kontokorentný úver 7.000.000,- Sk, ktoré sa zaviazal dlžník vrátiť najneskôr do 12. 12. 2008, vrátane úroku. Okrem toho sa veriteľ - VÚB, a. s. zaviazal dlžníkovi poskytnúť peňažné prostriedky a to termínovaný úver v celkovej výške do 200.000,- €, ktoré mali byť zaplatené najneskôr do 20. 03. 2009. V súvislosti s poskytnutím uvedených peňažných prostriedkov, vystavili ručiteľia v prospech oprávnenej osoby ručiteľskú listinu č. 414/2008/RL.

Z listu VÚB, a. s. zo dňa 29.09.2008 vyplýva, že udelila súhlas na predaj nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. D. F. Q., a to stavieb, sklad s kotolňou súp. č. 663, na parc. č. 734 sklad-trafostanica, súp. č. 717 na parc. č. 735, na ktorých viazne záložné právo v prospech VÚB, a. s. Stav pohľadávky ku dňu 29.09.2008 viažuci sa k termínovanému úveru predstavoval sumu 203 814,17 €, pričom zostatok istiny bol úročený sadzbou 12,011 % p.a. Stav pohľadávky ku dňu 29.09.2008 ku kontokorentnému úveru predstavoval sumu 6.122.472,12 Sk, pričom zostatok istiny bol úročený sadzbou 25,0 % p.a. Výmaz záložného práva pod V640/08 mal byť zrealizovaný po poukázaní úhrady na základe žiadosti VÚB, a. s.

Zo správy VÚB a. s. zo dňa 21. 08. 2013 poskytnutej na základe žiadosti súdu bolo oznámené, že ku dňu 21. 08. 2013 vedie VÚB účty pod číslom 36187208/SMS Košice, a. s., v likvidácii, na nasledovné produkty: Flexibiznis účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, účet bol zrušený kvôli dlhodobému nepovolenému prečerpaniu, aktuálne nesplatený debetný zostatok v sume 912,05 € a podnikateľský účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, rovnako dlhodobo v nepovolenom prečerpaní, aktuálne nesplatený debetný zostatok 16,85 €. Ďalej bolo oznámené že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 13/7703/2012 zo dňa 31. 05. 2012 boli postúpené uvedené nesplatené pohľadávky spoločnosti SMS Košice a.s. na postupníka Foula Investment s. r. o.

Zo započítania pohľadávok zo dňa 03.07.2008 medzi spoločnosťou ŠLÁGER, s.r.o., so sídlom Košice, Pri jazdiarni 1 a R.A.T., a.s., so sídlom Košice, Tolstého 3 vyplýva, že bolo vykonané jednostranné započítanie vzájomných splatných pohľadávok, a to pohľadávky medzi ŠLÁGER, s.r.o. a R.A.T., a.s., v celkovej sume 20.105,304,- Sk a pohľadávka R.A.T., a.s., voči ŠLÁGER s.r.o. predstavovala výšku 43.000.000 Sk. Zostatok neuhradeného záväzku spoločnosti ŠLÁGER s.r.o. voči spoločnosti R.A.T., a.s., ku dňu 03.07.2008 predstavoval sumu 22.894.696 Sk.

Z pripojenej faktúry č. 10/08/090 vystavenej dňa 18.07.2008 so splatnosťou totožným dňom, bola fakturovaná spoločnosťou R.A.T., a.s. odberateľovi ŠLÁGER s.r.o., celková suma vrátane DPH vo výške 43.000.000 Sk. V zmysle faktúry, časť tejto fakturovanej sumy predstavovali sumy za budovy a pozemky.

Z vyšetrovacieho spisu pod číslom ČVS: ORP-1356/4-OJP-KE-2010 Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Odboru kriminálnej polície Košice vyplýva, že podnet na začatie trestného konania podal JUDr. E. Q. ml. a to z dôvodu, aby bolo zistené, či konaním Ing. E. nedošlo k spáchaniu trestných činov, podľa ust. §§ 237, 239 a 213 Trestného zákona, kde vystupoval ako právny zástupca za spoločnosť EKOLIFE, spol. s r. o., Košice. Uznesením zo dňa 14.07.2010 začal vyšetrovateľ trestné stíhanie pre prečin poškodzovanie veriteľa podľa ust. § 239 ods. 1 písm. a.), ods. 4 Trestného zákona. V priebehu konania boli vypočutí ako svedkovia okrem iných osôb, Ing. L. E., Ing. R. R., Ing. C. E.. Súčasťou konania boli aj listinné dôkazy, a to zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľné veci (ktoré sú predmetom tohto konania) č. 35/7702/2008 zo dňa 07. 08. 2008, podpísaná za spoločnosť ŠLÁGER s.r.o. konateľom Ing. L. E.. Prílohu zmluvy tvorili identifikované parcelné čísla jednotlivých nehnuteľností na LV č. XXXX k. ú. D. F. Q.Ň.. Jednalo sa o parc. č. 734, 735, 736, 753/4 a 753/6 - všetko zastavané plochy a nádvorja, podiel 1/1. Návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností bol zrealizovaný dňa 23.08.2008 pod č. V640/08, čo vyplynulo zo založeného návrhu na č. I. 127 vyšetrovacieho spisu. Súčasťou vyšetrovacieho spisu boli kúpne zmluvy, ktorých neplatnosti sa žalobca domáhal v tomto konaní vrátane návrhov na povolení vkladu vlastníckeho práva. V zmysle návrhu na zápis vlastníckeho práva, na základe kúpnej zmluvy zo dňa 03.07.2008, bol povolený vklad dňa 04.07.2008 pod V 1460/08. V zmysle návrhu na zápis vlastníckeho práva, na základe kúpnej zmluvy zo dňa 09.02.2009, bol povolený vklad dňa 11.02.2009 pod V 189/08. V zmysle návrhu na zápis vlastníckeho práva, na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.08.2009, bol povolený vklad dňa 18.09.2009 pod V 1325/09. V zmysle návrhu na zápis vlastníckeho práva, na základe kúpnej zmluvy zo dňa

22.09.2009, bol povolený vklad rozhodnutím zo dňa 28.09.2009 pod V 1382/09. Zo správy VÚB banky, č. I. 400 vyšetrovacieho spisu, zo dňa 09.02.2011, vyplynulo, že záložné právo viazlo na predmetnej nehnuteľnosti, pričom súhlas k predaju nehnuteľnosti bol udelený spoločnosti ŠLÁGER s.r.o. dňa 29.09.2008. Uznesením ČVS: ORP-1356/4-OJP-KE-2010 zo dňa 26.07.2013 bolo zastavené trestné stíhanie, lebo uvedený skutok nie je trestný činom a nebol dôvod na postúpenie veci. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že na základe zabezpečených listinných dôkazov, dokladmi zo Správy katastra Rožňava, z registrovaného spisu spoločnosti SMS Košice, a. s., z Obchodného registra Okresného súdu Košice I., dokladmi z Daňového úradu Košice I., z výpisov z účtov spoločnosti SMS Košice, a. s., z VÚB, a. s., Sociálnej poisťovne, z informácií od spoločnosti Bawag Leasing, že dlžník zmarí uspokojenie svojho veriteľa tým, že zmenší svoj majetok, tak že veriteľ nemôže ani čiastočne dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky. Na trestnú zodpovednosť nestačí, ak je dlžníkom oddialené, prípadne sťažené uspokojenie veriteľa, pokiaľ veriteľ má možnosť uspokojiť svoju pohľadávku z iného majetku svojho dlžníka. Podľa oznámenia VÚB, na príslušnom LV č. XXXX naďalej viazlo záložné právo v prospech VÚB, spoločnosť bola obmedzená nakladaním so svojim majetkom. Odpredaj nehnuteľností v Jablonove nad Turňou, na ktorých viazne farcha zálohu, nezakladá trestnú zodpovednosť dlžníka. Proti uvedenému uzneseniu bola podaná sťažnosť Advokátkou kanceláriou JUDr. Michala Treščáka ml.. O sťažnosti rozhodla Okresná prokuratúra Košice I., ktorá sťažnosť zamietla ako nedôvodnú uznesením č. 4PV 453/10 - 37 zo dňa 27. 09. 2013. Stotožnila sa s odôvodnením a argumentáciou vyšetrovateľa, ktorý rozhodol a skonštatoval, že pri existencii záložného práva v prospech banky, odpredajom nehnuteľnosti nedošlo k zmenšeniu aktív dlžníkovho majetku, z ktorého by sa mohol veriteľ uspokojiť.

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I., Oddiel: Sro, Vložka č. 6403/V, zo dňa 12. 09. 2012, z časti ďalšie právne skutočnosti vyplynulo, že spoločnosť MEDIUM Košice, s.r.o. je právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti HEP Stav, s.r.o. Zlúčenie uvedenej spoločnosti s obchodnou spoločnosťou MEDIUM Košice, s.r.o. na základe rozhodnutia jediného spoločníka zo dňa 31.07.2012, vyplynulo z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I., Oddiel: Sro, Vložka 23129/V. Deň dobrovoľného výmazu bol uvedený ku dňu 12.09.2012.

Okresný súd Košice I. uznesením č. k. 31K/59/2012 zo dňa 29.04.2013, právoplatným dňa 24.05.2013. vyhlásil konkurz na majetok úpadcu SMS Košice, a.s., IČO: 36 187 208 a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Jozef Vaško.

Z Obchodného vestníka č. 70/2014 pod číslom K006939, k sp. zn. 31K/59/2012, bolo zistené zrušenie konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu SMS Košice, a. s., pre nedostatok majetku, uznesením zo dňa 02.04.2014. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2014.

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I, z oddielu :Sa, Vložka číslo: 1003 súd zistil, že spoločnosť SMS Košice, a.s. bola vymazaná z OR dňa 15.02.2015, ex offo.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto ju zamietol.

Žalobca trval na tom, že nebol predložený žiaden relevantný dôkaz o zaplatení kúpnej ceny a rovnako ani žiadny súhlas z veriteľov spoločnosti SMS Košice, a.s. s prevzatím jej záväzkov spoločnosťou MEDIUM Košice, s.r.o. Poukázal na to, že pohľadávky účastníkov zmluvy nebolo možné započítať. V zmysle ust. § 358 Obchodného zákonníka nebráni započítaniu, ak je pohľadávka premĺčaná, ale premĺčanie muselo nastať až po dobe, keď sa pohľadávky stali spôsobilými na započítanie. Podľa žalobcu neboli spôsobilé na jednostranné započítanie, s poukazom na to, že tieto pohľadávky boli z roku 1998 až 1999. Rovnako poukázal na to, že žalovaný je osobou, ktorá je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, napriek tomu, že nebola uhradená kúpna cena za predaj. Popieral skutočnosť, že žalovaný uhradil kúpnu cenu vo výške 60 % z ceny nehnuteľností a poukázal na to, že k prevodu obchodného podielu došlo dňa 04.12.2009, pričom zo súvahy tejto spoločnosti za rok 2010 vyplýva, že spoločnosť evidovala záväzok v celej výške vo svojom účtovníctve, z čoho vyplýva nepravdivosť tvrdení žalovaného. Žalobca trval na tom, že úmyslom R.A.T. a.s. pri prevode nehnuteľností bolo zbavenie sa majetku na úkor veriteľov. Považoval za preukázané aj prepojenie všetkých uvedených spoločností s úmyslom neposkytnúť reálne protiplnenie pri uzatváraní všetkých kúpnych zmlúv. Kúpna zmluva za danej situácie bola iba simulovaným právnym úkonom, ktorým sa zastieral iný právny úkon a takýto úkon je absolútne neplatný.

Žalovaný teda neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a z toho dôvodu žalobca žiadal, aby žalobe vyhovel, označené kúpne zmluvy určil rozsudkom za neplatné. Žalobca v súvislosti s odporovateľnosťou úkonu uviedol, že za predpokladu, že kúpna zmluva zo dňa 03.07.2008 je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nie sú splnené podmienky odporovateľnosti podľa ust. § 42a Občianskeho zákonníka. V prípade neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 03.07.2008 a následných kúpnych zmlúv zo dňa 09.02.2009, 25.08.2009 a 22.09.2009, je prevod vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam neplatný a vlastníkom týchto nehnuteľností je spoločnosť SMS Košice a.s.. Z toho dôvodu trval na určení vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, pre spoločnosť SMS Košice a.s.

Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení predložil listinné dôkazy: Pokus o zmier platby faktúry vystavenú spoločnosťou Šláger, s.r.o., adresovanú spoločnosti Profitherm Jablonov, s.r.o., z ktorej upomienky vyplynulo, že v zmysle faktúry č. VF090901 nebola uhradená celková suma fakturovaná touto faktúrou. Dňa 30.09.2009 bola zaplatená suma 532.530,08 €, dňa 05.11.2010 suma 3.000,- € a nezaplatená ostala dlžná suma k 10.12.2010 vo výške 254.469,92 €. Navrhol žalobu zamietnuť s poukazom na vyššie označené stanoviská počas konania. Zdôraznil, že sa nevyjadroval k tomu, či uplynula alebo neuplynula premlčacia doba, pretože z dostupných podkladov, ktoré vyplynuli počas konania, nie je ani možné nejakým spôsobom vysloviť, či boli pohľadávky spôsobilé na započítanie alebo nie. Dôvodom pre takéto tvrdenie je predovšetkým skutočnosť, že nie je známe, kedy boli splatné pohľadávky z obchodno-záväzkových vzťahov z roku 1998 a 1999. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť s poukazom na vyššie označené stanoviská.

Výrok rozsudku aj v konaní o určovacej žalobe musí zodpovedať právnemu vzťahu v čase vyhlásenia rozsudku podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25. novembra 2002 sp.zn. 2 Cdo 76/2002).

Keďže ide o určovaciu žalobu, je nutné posúdiť z úradnej povinnosti naliehavý právny záujem podľa ust. § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa ust. § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, v platnom znení, práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklopom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.

Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia, ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo neplatnosti dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka.

Podľa ust. § 5 ods. 2 uvedeného zákona, záznam je úkon okresného úradu plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam.

Pri posudzovaní existencie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy je potrebné vychádzať z ustanovenia § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam. V zmysle ustanovenia § 34 ods. 2 Katastrálneho zákona (po zmene v zmysle novely zákona č. 384/2008 Z.z.) kataster nehnuteľností v prípade právoplatného rozsudku určujúceho neplatnosť právneho úkonu vyznačí stav pred týmto právnym úkonom, aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou. Má sa tým dosiahnuť - stav želanéj právnej istoty žalobcov. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností záznam je úkon správy katastra plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu alebo na zánik práv k nehnuteľnostiam. Ide o druh zápisu do katastra nehnuteľností, ktorý nemá právotvorný ale iba evidenčný charakter. Nie je daný naliehavý právny záujem

na tejto určovacej žalobe o neplatnosť úkonu s poukazom na ust. § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 a ust. § 5 ods. 2 uvedeného zákona a to aj za predpokladu, že od 1.10.2008 môže okresný úrad vyznačiť stav pred napadnutým právnym úkonom, v prípade že právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou. Údaje o právach zaznamenávaných do katastra sa týkajú právnych vzťahov, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli mimo sféry pôsobenia správ katastra, na základe iných právnych skutočností. To znamená, že aj v prípade určenia neplatnosti kúpnych zmlúv jedinou možnosťou ochrany práva žalobcu by bola žaloba o určenie vlastníckeho práva, keďže právo k sporným nehnuteľnostiam bolo dotknuté ďalšími právnymi zmenami.

Žalobca navrhol, aby súd určil, že vlastníkom nehnuteľností: sklad s kotolňou súp.č. 663 stojaci na parc. reg. "C" č. 734, sklad - trafostanica súp.č. 717 stojaci na parc. reg. "C" č. 735, ďalej parc. reg. "C" č. 734 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 539 m², parc. reg. "C" č. 735 zastavané plochy a nádvoria o výmere 67 m², parc. reg. "C" č. 753/4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 2486 m², parc. reg. "C" č. 753/6 zastavané plochy a nádvoria o výmere 9213 m², všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú D. F. Q. rňou je spoločnosť SMS Košice, a.s., so sídlom Košice, Alžbetina 30, IČO: 36 187 208. Spoločnosť SMS a.s., však zanikla výmazom z obchodného registra dňa 15.02. 2015.

Podľa ust. § 75a Obchodného zákonníka, ak bola spoločnosť vymazaná z obchodného registra a ak sa zistí ďalší majetok spoločnosti, rozhodne súd na návrh štátneho orgánu, bývalého štatutárneho orgánu, jeho člena alebo spoločníka, veriteľa, dlžníka alebo z vlastného podnetu o dodatočnej likvidácii majetku bývalej spoločnosti a vymenuje likvidátora. Na vymenovanie likvidátora sa nepoužijú ustanovenia § 71 ods. 1. Po právoplatnosti rozhodnutia súd zapíše likvidátora do obchodného registra. Na dodatočnú likvidáciu sa primerane použijú ustanovenia o likvidácii. Pohľadávky voči spoločnosti, ktoré nebolo možné uplatniť pre výmaz spoločnosti zrušenej bez právneho nástupcu z obchodného registra, sa rozhodnutím súdu o dodatočnej likvidácii obnovujú a možno ich uplatniť v rozsahu, v akom neboli uspokojené.

Za predpokladu, že by bola skonštatovaná neplatnosť označených kúpnych zmlúv, pohľadávka by sa mohla obnoviť voči SMS Košice, a.s., avšak až rozhodnutím súdu o dodatočnej likvidácii. Pokiaľ by bolo také rozhodnutie vydané, petit žaloby by musel rešpektovať, pri návrhu na určenie nehnuteľností do vlastníctva spoločnosti SMS Košice a.s., právny režim vyplývajúci z ust. § 75a Obchodného zákonníka. Súd konštatuje, že petit žaloby o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam sformulovaný žalobcom bol nesprávny. Petit žaloby naformuloval žalobca, ktorý bol zastúpený advokátom a z toho dôvodu nebol žiaden dôvod na postup podľa ust. § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Poučenie by v takomto prípade presahovalo poučovaciu povinnosť súdu. Vzhľadom k výmazu spoločnosti, nie je možné určiť vlastníctvo k nehnuteľnostiam neexistujúcej spoločnosti. Jedinou možnosťou ochrany práv žalobcu bolo žiadať o určenie, že spoločnosť SMS Košice a.s. bola ku dňu jej zániku vlastníkom nehnuteľných vecí a nehnuteľnosti patria do majetku vymazanej spoločnosti, o ktorom je možné vykonať dodatočnú likvidáciu podľa ust. § 75a Obchodného zákonníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 6Cdo 125/2011 zo dňa 20.12.2011).

Za daného stavu súd žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, ktorý chýbal vo vzťahu ku každému určujúcemu výroku tak, ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku (viď rozhodnutia NS Slovenskej republiky 1Cdo/91/2006 a 3Cdo/98/2004).

V podanej žalobe žalobca alternatívne žiadal vyslovenie neúčinnosti právnych úkonov súvisiacich s prevodom vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam.

Podľa ust. § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117)alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v

prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podľa § 42b ods. 1-4 Občianskeho zákonníka

(1) Právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

(2) Právo odporovať právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

(3) Právo odporovať právnemu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnemu úkonu proti ich predchodcovi.

(4) Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

Žaloba bola zamietnutá pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmlúv. V tej súvislosti súd k namietanej odporovateľnosti konštatuje, že spoločným základným predpokladom odporovateľnosti právnych úkonov je, že právnym úkonom došlo k skráteniu uspokojenia veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky, pričom ukracovanie predpokladá kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka, na strane dlžníka musí ísť o úmyselné konanie s cieľom ukrátiť svojho veriteľa a súčasne druhej strane odporovateľného právneho úkonu musí byť úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa známy (žalovaný o tomto úmysle dlžníka v čase, kedy bol právny úkon urobený, vedel alebo musel vedieť). Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno v tomto smere je na veriteľovi - v danom prípade na žalobcovi. Treba zdôrazniť, že úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle, sú v obidvoch prípadoch psychickým stavom. To znamená, že samy o sebe nemôžu byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len vonkajšie prejavy, prostredníctvom ktorých sa vnútorné zámery prejavujú navonok, teda okolnosti, z ktorých možno existenciu tohto úmyslu, či vedomosť o ňom dôvodiť. Skutočnosť, že žalobca má voči dlžníkom vymáhateľnú pohľadávku, ktorá je predmetom exekúcie, sama o sebe ešte nedokazuje úmysel dlžníkov odporovaným právnym úkonom ukrátiť žalobcu ako veriteľa.

V tomto prípade už pred uzavretím kúpnej zmluvy zo dňa 03.07.2008 existovali záväzky spoločnosti R.A.T. a.s. voči VÚB a.s. ktoré boli zabezpečené záložným právom viaznucim práve na sporných nehnuteľnostiach, o čom svedčí okrem iného aj Notárska zápisnica č. N 727/2008, NZ 25107/2008 spísaná dňa 12.06.2008 na Notárskom úrade JUDr. Ing. Andrei Kašperovej v Košiciach. Do tejto zápisnice bolo spísané vyhlásenie dlžníka prostredníctvom osôb za neho konajúcich, v súvislosti s poskytnutím kontokorentného a termínovaného úveru, o súhlase s vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice. Zápisnicu podpisovali členovia predstavenstva spol. R.A.T. a.s., Ing. E. Š. a Ing. R. R.. Z toho teda vyplýva, že spoločnosť R.A.T. a.s. bola zásadným spôsobom obmedzená v nakladaní s nehnuteľnosťami a právne úkony spojené s ich prevodom podliehali súhlasu VÚB a.s., ktorý bol aj udelený, čo je zrejme z vykonaného dokazovania. Zisťovanie možného ukrátenia veriteľa bolo aj predmetom trestného konania ČVS: ORP-1356/4-OJP-KE-2010, pričom trestné stíhanie pre prečin poškodzovania veriteľa podľa ust. § 239 ods. 1 písm. a.), ods. 4 Trestného zákona, bolo zastavené pretože pri existencii záložného práva v prospech banky, odpredajom nehnuteľnosti nedošlo k zmenšeniu aktív dlžníkovho majetku, z ktorého by sa mohol veriteľ uspokojiť.

Záložným právom sa mení alebo zaniká neobmedzené vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Vzniká vkladom do katastra nehnuteľností. Záložné právo je prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý nepochybne významne ovplyvňuje budúce uspokojenie pohľadávky veriteľa.

S poukazom na uvedené súd konštatuje, že namietaná odporovateľnosť úkonu - prevod vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam kúpnu zmluvou zo dňa 03.07.2008 je nedôvodná, pre nepreukázaný úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, pretože dlžník bol obmedzený záložným právom v nakladaní s nehnuteľnosťami. Uspokojenie nároku zabezpečeného záložným právom má prednosť pred pohľadávkami veriteľov, ktorí nemajú svoje pohľadávky zabezpečené záložným právom. V tomto prípade úmysel ukrátiť žalobcu nebol preukázaný už aj z dôvodu, že žalobca nadobudol právo na vymáhanie pohľadávky až rozsudkom Okresného súdu Košice I číslo konania 19C/73/2013-71 zo dňa 13.9.2013.

Žalobu vo veci podával 15.4.2011 a z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že nárok bol odvodzovaný zo Zmluvy o dielo č. 7/2006 zo dňa 30.9.2006 medzi spoločnosťami R.A.T. a.s. a Stavoservis s.r.o.

Účelom odporovateľnosti je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok na úkor veriteľov. Odporovať možno len úkonom dlžníka. Dlžníkov právny úkon musí ukracovať uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky, teda pohľadávky, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní. Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrátenie majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky. Ten, kto odporuje, musí dokazovať kvalifikované zmenšenie majetku. Ďalšími predpokladmi odporovateľnosti sú trojročná lehota od vykonania úkonu, ktorému sa má odporovať a úmysel ukrátiť veriteľa, ak tento úmysel bol druhej strane známy. Druhou stranou je ten, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech. Úmysel ukrátiť veriteľa sa predpokladá pri právnych úkonoch, ktorými boli veritelia dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a blízkymi osobami.

Podľa § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka proti tretím osobám možno odporovať právnomu úkonu len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi. Žalobca zotrval na žalobe voči žalovanému, ktorý je treťou osobou oproti účastníkom zmluvy zo dňa 3.7.2008 a preto bolo dôkazné bremeno na žalobcovi ako právnomu nástupcovi pôvodného veriteľa, aby preukázal rozhodujúce skutočnosti. Žalobca však v tomto konaní nepreukázal náležitosti podľa vyššie citovaného paragrafu. Zároveň súd konštatuje, že žalobca nepreukázal ani skutočnosť, že pri uzavretí zmluvy zo dňa 3.7.2008 mal dlžník úmysel ukrátiť svojho veriteľa a že nadobúdateľ nehnuteľností poznal tento úmysel, ako je to uvedené v § 42a ods. 2, nakoľko sa nejednalo o blízke osoby, kde sa vedomosť predpokladá. Preto bolo potrebné zamietnuť žalobu v celom rozsahu aj ohľadom alternatívneho návrhu na určenie odporovateľnosti právneho úkonu.

Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd dospel k záveru, že žalovaný bol v celom rozsahu v konaní úspešný a preto mu patrí náhrada trov konania od žalobcu, ktorý bol v konaní neúspešný. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd posudzoval rozhodovanie o trovách konania aj v súlade s § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Použitie uvedeného ustanovenia prichádza od úvahy, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania úspešnému účastníkovi, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, kedy neprizná sčasti alebo celkom trovy konania. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania.

Súd mal zato, že v prejednávanej veci neboli dané dôvody hodné osobitného zreteľa na použitie ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený právnym zástupcom a teda mal zabezpečenú kvalifikovanú právnu pomoc, pričom neúspech žalobcu bol z dôvodu nepreukázania naliehavosti právneho záujmu na určení neplatnosti zmlúv, resp. vlastníckeho práva k neexistujúcemu subjektu a samozrejme nepreukázanie dôvodov na odporovateľnosť. Tieto okolnosti boli zrejme aj na začiatku tohto konania a teda žalobca mal zväžiť, či si bude uplatňovať nároky, ktoré nevie preukázať. Preto súd priznal žalovanému plnú náhradu trov konania. Žalovaný si uplatnil trovy právneho zastúpenia nasledovne:

- prevzatie a príprava právneho zastúpenia, dňa 15.10.2012 v sume 2409,41 €,
- účasť na pojednávaní dňa 11.3.2013 v sume 2409,62 €,
- účasť na pojednávaní dňa 12.4.2013 v sume 2409,62 €,
- písomné vyjadrenie vo veci dňa 8.2.2015 v sume 2410,32 €,
- účasť na pojednávaní dňa 18.2.2015 v sume 2410,32 €,
- účasť na pojednávaní dňa 30.3.2015 v sume 2410,32 €,
- účasť na pojednávaní dňa 25.5.2015 v sume 2410,32 €,
- písomné vyjadrenie vo veci dňa 4.6.2015 v sume 2410,32 €,

- účasť na pojednávaní dňa 29.6.2015 v sume 2410,32 €.

Žalovaný si uplatnil cestovné náhrady a náhrady za stratu času za účasť na pojednávaniach v dňoch: 11.3.2013 a 12.4.2013 z Bratislavy do Rožňavy a späť v sume 364,47 €.

Žalovaný si uplatnil cestovné náhrady a náhrady za stratu času za účasť na pojednávaniach v dňoch: 30.3.2015, 18.2.2015, 25.5.2015 a 29.6.2015 z Bratislavy do Rožňavy a späť v sume 730,14 €.

Spolu si uplatnil 23.001,10 € vrátane DPH.

Zástupca žalovaného určil hodnotu úkonu v zmysle § 9 ods. 2 vyhlášky 655/2004 Z.z., nakoľko predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva a hodnota nehnuteľností, o ktoré sa viedol spor predstavovala sumu 790 000 € ako kúpna cena. Jeden úkon predstavuje 2000,21 €.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky 655/2004 Z.z. s prihliadnutím na uplatnené a priznané trovy právneho zastúpenia v konaní 11C/73/2011 tunajšieho súdu a trovy právneho zastúpenia a náhradu za cestovné a stratu času priznal nasledovne:

- prevzatie a príprava právneho zastúpenia, dňa 15.10.2012 v sume 58,69 € + 7,63 € RP,
- účasť na pojednávaní dňa 11.3.2013 v sume 60,07 € + 7,81 € RP,
- účasť na pojednávaní dňa 12.4.2013 v sume 60,07 € + 7,81 € RP,
- písomné vyjadrenie vo veci dňa 8.2.2015 v sume 2000,21 € + 8,39 € RP,
- účasť na pojednávaní dňa 18.2.2015 v sume 2000,21 € + 8,39 € RP
- účasť na pojednávaní dňa 30.3.2015 v sume 2000,21 € + 8,39 € RP €,
- účasť na pojednávaní dňa 25.5.2015 v sume 2000,21 € + 8,39 € RP €,
- písomné vyjadrenie vo veci dňa 4.6.2015 v sume 2000,21 € + 8,39 € RP €,
- účasť na pojednávaní dňa 29.6.2015 v sume 2000,21 € + 8,39 € RP €.

SPOLU trovy právneho zastúpenia 12.180,09 € + 73,59 € RP = 12.253,68 € + 20 % DPH = 14.704,42 €.

Podľa § 20c vyhlášky 655/2004 Z.z. v platnom znení za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013 patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013.

Súd zistil, že žalovaný si nesprávne uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za úkony vykonané v roku 2012 a 2013, nakoľko v zmysle vyhlášky 655/2004 Z.z. v platnom znení do 1.7.2013 - v čase vykonania úkonov patrila náhrada za jeden úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky, podľa ktorej základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinásťina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Preto súd priznal za jednotlivé úkony tarifnú odmenu vo výške 1/13 výpočtového základu tak, ako je to uvedené vyššie.

Novelou vyhlášky 655/2004 Z.z. došlo k zmene ustanovenia § 10 ods. 2 citovanej vyhlášky, kde sa doplnila tarifná hodnota veci aj pri určení vlastníckeho práva, podľa ktorej: ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že pri úkonoch, ktoré boli vykonané po 1.7.2013 súd vychádzal z hodnoty veci, ktorej predmetom bolo určenie vlastníckeho práva vo výške 790.000 € tak, ako to bolo uvedené v kúpnych zmluvách, ktoré žiadal žalobca určiť za neplatné. Hodnota jedného úkonu tak predstavovala v súlade s § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky 655/2004 Z.z. sumu 2000,21 €. Preto za úkony vykonané v roku 2015 už súd priznal náhradu v tejto sume a režijný paušál platný pre rok 2015 vo výške 8,39 € za každý úkon. Keďže žalovaný si uplatnil náhradu trov konania vo vyššej sume, táto mu nebola priznaná.

Žalovaný si uplatnil náhradu cestovného a náhradu za stratu času nasledovne:

Náhrada cestovného:

- 11.3.2013, Bratislava - Rožňava a späť, 684 km x 0,183 € základná náhrada, 7,1 litra /100 km, cena 1,165 € / 1 liter = 181,75 €,
- 12.4.2013, Bratislava - Rožňava a späť, 684 km x 0,183 € základná náhrada, 7,1 litra /100 km, cena 1,185 € / 1 liter = 182,72 €,
- 18.2.2015, Bratislava - Rožňava a späť, 684 km x 0,183 € základná náhrada, 7,1 litra /100 km, cena 1,117 € / 1 liter = 179,41 €,
- 30.3.2015, Bratislava - Rožňava a späť, 684 km x 0,183 € základná náhrada, 7,1 litra /100 km, cena 1,186 € / 1 liter = 182,76 €,
- 25.5.2015, Bratislava - Rožňava a späť, 684 km x 0,183 € základná náhrada, 7,1 litra /100 km, cena 1,213 € / 1 liter = 184,06 €,
- 29.6.2015, Bratislava - Rožňava a späť, 684 km x 0,183 € základná náhrada, 7,1 litra /100 km, cena 1,209 € / 1 liter = 183,89 €.

Náhrada za stratu času:

- 104,08 € v roku 2013 za 8 polhodín,
- 111,84 € v roku 2015 za 8 polhodín.

Po preskúmaní uplatnených cestovných náhrad a náhrady za stratu času v zmysle § 16 ods. 4 a § 17 ods. 1,2 vyhlášky 655/2004 Z.z. súd dospel k záveru, že uplatnené cestovné náhrady za účasti na pojednávaní dňa 11.3.2013, 12.4.2013 a 18.2.2015 sú v súlade s vyhláškou 655/2004 Z.z. ako aj s údajmi vyplývajúcimi z technického preukazu a z cien pohonných hmôt v jednotlivých dňoch, kedy sa uskutočnili pojednávania. Preto ich súd priznal.

Súd nepriznal náhradu za cestovné za účasti na pojednávaniach v dňoch 30.3.2015, 25.5.2015 a 29.6.2015 z dôvodu, že zástupca žalovaného sa na pojednávaniach zúčastnil a patrila by mu za nich náhrada, avšak v uvedených dňoch sa na Okresnom súde Rožňava zúčastnil aj na pojednávaní vo veci 11C/73/2011, kde si vyúčtoval plnú náhradu cestovných výdavkov a náhrady za stratu času a z rozsudku 11C/73/2011-515 zo dňa 29.6.2015 vyplýva, že mu v rámci náhrady trov konania bola priznaná plná náhrada cestovných náhrad a náhrady za stratu času aj za tieto dni. Preto v tejto časti súd náhradu nepriznal, nakoľko zástupca žalovaného by tak mal zaplatenú dvakrát cestovné náhrady. Správne si mal zástupca žalovaného uplatniť polovičnú náhradu cestovných výdavkov a náhrady za stratu času v konaní 11C/73/2011 a polovičnú náhradu v tomto konaní, keďže sa zúčastnil v oboch veciach na pojednávaní v ten istý deň bezprostredne za sebou.

Priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času bola zvýšená v zmysle § 18 ods. 3 o daň z pridanej hodnoty.

Žalovaný má teda nárok na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia nasledovne:

ODMENA: 12.180,09 € + 73,59 € RP = 12.253,68 € + 20 % DPH = 14.704,42 €.

CESTOVNÉ NÁHRADY: za rok 2013 vo výške 364,47 € a za rok 2015 vo výške 179,41 € = 543,88 + 20 % DPH = 652,66 €,

NÁHRADA ZA STRATU ČASU: za rok 2013 vo výške 104,08 € a za rok 2015 vo výške 111,84 € + 20 % DPH = 259,10 € (pri náhrade za stratu času si žalovaný uplatnil náhradu len vo výške 8 polhodín za rok 2013 a 8 polhodín v roku 2015 a keďže mal nárok na vyššiu náhradu za stratu času, súd mu priznal len uplatnenú náhradu).

Náhrada spolu predstavuje 15.616,18 €.

Súd uložil povinnosť žalobcovi uhradiť právnomu zástupcovi žalovaného trovy konania priznané žalovanému v súlade s § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.